

Tisková zpráva č. 1

11. listopadu 2014

Jubilejní 70. ročník festivalu

Program jubilejního 70. ročníku festivalu Pražské jaro přináší 45 koncertů se širokým dramaturgickým rozpětím – od hostování velkých zahraničních symfonických orchestrů, přes koncerty komorní hudby, až po specifické projekty přinášející premiéry nových děl či hudbu starších epoch v autentické interpretaci.

V květnu do Prahy na pozvání Pražského jara zavítá mimořádně silná sestava zahraničních symfonických orchestrů v čele se svými šéfdirigenty – **Petrohradská filharmonie** s **Jurijem Těmirkanovem**, **NDR Sinfonieorchester Hamburg** s **Thomasem Hengelbrockem**, **Royal Liverpool Philharmonic** s **Vasilijem Petrenkem**, **Budapest Festival Orchestra** s **Ivánem Fischerem** a v neposlední řadě **Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia** se **Sirem Antoniem Pappanem**, kteří se v Praze představí vůbec poprvé.

Do programu festivalu bylo zakomponováno několik dramaturgických linií s akcentací symfonických děl Johanna Brahmsa, Gustava Mahlera a Dmitrije Šostakoviče.

Petrohradská filharmonie přijíždí na dva koncerty s programem sestaveným výhradně z děl Šostakovičových. První večer (15. května) zazní jeho *Houslový koncert č. 1* v podání **Juliana Rachlina** a *Pátá symfonie*. Jejich druhé vystoupení (16. května) nabídne celovečerní monumentální *Symfonii č. 7 „Leningradskou“*.

Dvě symfonická díla Gustava Mahlera zazní rovněž ve dvou po sobě jdoucích dnech. Nejprve 21. května uslyšíme jeho mimořádně populární *Pátou symfonii*, která je mnohými dirigenty považována za orchestrální „majstrštyk“, jenž orchestru umožňuje prokázat dokonalost souhry a pro dirigenty je prubířským kamenem jejich schopnosti uchopit spletnost barevné polyfonie rozehrávající se napříč skupinami orchestru. O mimořádných kvalitách symfonie jistě svědčí skutečnost, že si ji pro své inaugurační koncerty vybrali kupříkladu Sir Simon Rattle, když se před lety stal šéfdirigentem Berlínské filharmonie, či Zdeněk Mácal, když stanul v čele České filharmonie. Podobnou výzvu přijímá také mladý finský dirigent **Pietari Inkinen**, pro nějž se pražskojarní debut stane zároveň inauguračním koncertem na pozici šéfdirigenta **Pražských symfoniků FOK**. Mahlerova *Třetí symfonie* je snad nejrozsáhlejším symfonickým dílem v dějinách hudby. Celovečerní monolit v podání **České filharmonie** pod vedením šéfdirigenta **Jiřího Bělohlávka**, **Pražského filharmonického**

sboru, Kühnova dětského sboru a Elisabeth Kulman, která se zhostí altového partu, uslyšíme 22. května.

A poslední toto „symfonické dvoudenní“ zařazuje dvě symfonie Brahmsovy. Na koncertu 29. května zazní v podání **Budapest Festival Orchestra** jeho *První symfonie* a hned dne následujícího **Česká filharmonie** v nastudování **Jukky–Pekky Sarasteho** zahraje *Čtvrtou symfonii*.

Stará hudba

Pro milovníky poučené interpretace „staré hudby“ jsou v 70. ročníku festivalu připraveny skutečné skvosty. Legendární soubor **Akademie für Alte Musik Berlin** přiváží instrumentální program sestavený z barokních děl vážící se k tématice vodního živlu, jenž vyvrcholí Händlovou *Vodní hudbou*. Vůbec poprvé se českému publiku představí **Bach Collegium Japan** se svým uměleckým vedoucím **Masaakim Suzukim**. V čistě bachovském programu složeném ze dvou nástrojových koncertů a dvou vokálně-instrumentálních děl se představí i česká sopranistka **Hana Blažíková**. S programem klasicistních mistrů vystoupí orchestr **Wiener Akademie** v čele s dirigentem **Martinem Haselböckem** a houslistou **Benjaminem Schmidem**. Diváci se mohou těšit na Beethovenův houslový koncert a Schubertovu *Symfonii C dur* zvanou též „*Velká*“. Neobvyklým zážitkem pak bude koncert klavíristky **Viviany Sofronitsky** v Anežském klášteře, která představí díla skladatelů 18. a 19. století ve zvuku kopií mistrovských dobových klávesových nástrojů z dílny Paula McNultyho v rámci jednoho večera.

Moderní hudba

Stejně bohatě je v dramaturgii festivalu zastoupena i hudba moderní. Na Pražském jaru vystoupí **orchestr BERG**, který se za 20 let svého působení na české a zahraniční scéně etabloval jako jeden z nejlépe profilovaných ansámbků přinášející českou i zahraniční soudobou tvorbu. Koncert v Divadle Archa přinese světovou premiéru díla, které na objednávku Pražského jara píše mladý český skladatel Petr Wajsar. Významně je česká moderní tvorba zastoupena také na dalších koncertech – kupříkladu *Rapsodické variace* Klementa Slavického si do svého debutového koncertu vybral dirigent **Marek Šedivý**, který rovněž zařadil *Koncert pro hoboj a orchestr* svého vrstevníka, skladatele Martina Hyblera. Sólového partu se zhostí vítěz soutěže Pražského jara 2014, francouzský hobojista **Johannes Grosso**. Vokální tvorba skladatele Jana Hanuše zase zazní na koncertu **Kühnova dětského sboru**, který je naplánován na 1. června jakožto dárek nejmladšímu publiku k oslavám světového dne dětí, a rovněž v programu **Pražského filharmonického sboru**, který Hanušovo *Poselství op. 66* dává do kontextu vokální tvorby světových autorů soudobé hudby – Sira Johna Tavenera, Velja Tormise a Erica Whitacrea. Orchestrální *Štafetu* Jana Hanuše, jehož sté výročí narození takto v programu Pražského jara 2015 připomínáme, si vybral **Pietari Inkinen** na úvod svého inauguračního koncertu. V první půli tohoto koncertu pak ještě zazní *Apotheosis ze Symfonie c♭. 6 „Vincentiana“* soudobého finského skladatele

Einojuhaniho Rautavaary, čímž Inkinen, jakožto nadcházející šéfdirigent **Pražských symfoniků FOK**, prokazuje své úsilí zahájit hudební dialog hudby české s múzou zemí severovýchodních.

70. výročí konce druhé světové války

Silným tématem, které v dramaturgii festivalu významně rezonuje, je 70. výročí konce druhé světové války. Za příklad definitivního překonání stínu minulosti považujeme samotný zahajovací koncert – interpretace erbovního díla festivalu, Smetanovy *Mé vlasti*, byla symbolicky svěřena **Severoněmeckému rozhlasovému orchestru Hamburg** za řízení **Thomase Hengelbrocka**. V historii to bude teprve popáté, kdy Smetanův cyklus symfonických básní zazní v podání zahraničního orchestru, v podání německého orchestru se tak stane vůbec poprvé.

Petrohradská filharmonie na program svého druhého vystoupení zařadila celovečerní monolit – *Symfonie č. 7 C dur op. 60 „Leningradská“* – působivé svědectví z nacisty obléhaného města. Šostakovič totiž s rodinou prožil prvních třiatvácet dní (z celkových 872) leningradské blokády, než byl letecky evakuován. Během těchto třiatváceti dní vznikly první tři věty a až poslední, čtvrtá, byla napsána v Kujbyševě (dnešní i někdejší Samaře), kde také symfonie 5. března 1942 poprvé zazněla – v provedení evakuovaného orchestru Velkého divadla v Moskvě.

Světově proslulý **Heiner Goebbels** se s neobvyklou lehkostí pohybuje na hranici mezi hudbou a divadlem. Ačkoliv jeho díla uvádějí ty nejvýznamnější světové orchestry, on sám se brání označení skladatel. Považuje se především za režiséra a divadelníka, je ale také autorem specializovaných rozhlasových útvarů, býval aktivním hudebníkem. Pražské jaro je nesmírně potěšeno, že Heiner Goebbels do Prahy přijede osobně, aby inscenoval své dílo *Songs of Wars I Have Seen* (Písně o prožitých válkách). K němu jej inspirovala kniha „válečných memoárů“ spisovatelky Gertrudy Steinové. Česká premiéra tohoto scénického koncertu se uskuteční sedmdesát let od konce druhé světové války. Stane se tak pod taktovkou Petera Vrábela v provedení **orchestru BERG**.

Také tvorba Ericha Wolfganga Korngolda byla významně ovlivněna událostmi druhé světové války. Tento rakouský skladatel, rodák z Brna, jako zázračné dítě svými skladbami udivoval velké postavy tehdejšího hudebního světa – skladatelé Gustav Mahler, Richard Strauss či Jean Sibelius mu prorokovali zárnou budoucnost. A skutečně, Korngold dosáhl ještě za života většiny toho, co bývá v kompoziční profesi považováno za atribut úspěchu. Přesto se všechny jeho splněné sny zdají špatně načasované a v úhrnu nedělají jednoznačný dojem naplněného tvůrčího záměru. Na přelomu desátých a dvacátých let 20. století o jeho operní tvorbě mluví celý hudební svět. Vždyť o to, aby mohly v premiéře uvést jeho *Mrtvé město*, usilovaly hned dva německé operní domy – v Kolíně nad Rýnem a Hamburku. „Souboj“ nakonec končí remízou a premiéra této jeho opery zazní v obou divadlech ve stejný večer (!). Avšak v závěru 30. let musí Korngold odejít do Spojených států, aby se ubránil

antisemitské perzekuci, a svou tvůrčí pozornost soustřeďuje na hudbu filmovou. Korngold v mnoha rozhovorech uváděl, že filmová hudba, konkrétně partitura k *Dobrodružstvím Robina Hooda* (kterou uslyšíme 26. května v provedení **Pražských symfoniků FOK** na programu koncertu věnovaného filmové hudbě), mu zachránila život, neboť mu poskytla příležitost k útěku před nacistickým režimem. Tvorbu pro film označoval za „operu bez zpěvu“ a jeho dílo dodnes patří k tomu nejlepšímu, co v žánru bylo napsáno. Kromě suity z filmové hudby dramaturgie festivalu nabízí také Korngoldův slavný a na světových pódiiích často uváděný *Houslový koncert op. 35* z roku 1945. Dílo je symbolicky věnováno Almě Mahlerové, vdově po Gustavu Mahlerovi, jehož uznání stálo na počátku Korngoldova úspěchu. Koncert zazní v provedení dvou severských interpretů – dirigenta finské původu **Jukky-Pekky Sarasteho**, který bude řídit Českou filharmonii, a mladičké norské houslistky **Vilde Frang** (ta studovala u stejné pedagožky jako Julia Fischer, vynikající Any Čumačenko).

Rovněž hudba a život Antona Weberna zapadají do dramaturgického konceptu, kterým chce Pražské jaro připomenout výročí konce druhé světové války. Webernova hudba totiž byla nacisty označována za „degenerativní umění“ a po anšlusu v roce 1938 byla zcela vytlačena z koncertních programů. Jeho raná *Passacaglia pro orchestr op. 1*, kterou zakončil svá studia u Arnolda Schönberga (1908), je zařazena na program koncertu před Korngoldův *Houslový koncert*. Tato kombinace se tak stává jakousi vzpomínkou na nesmírně bohatý a kultivovaný hudební život v středoevropském regionu, jehož kontinuita byla nemilosrdně přerušena dvěma světovými válkami.

Pakliže festival poprvé v historii otevírá německý orchestr, závěr festivalu je svěřen orchestru anglickému, konkrétně **Royal Liverpool Philharmonic** v čele s jeho šéfdirigentem **Vasilijem Petrenkem**, který je publiku Pražského jara dobře známý ze zahajovacího koncertu v roce 2012, kdy dirigoval Českou filharmonii. Pokud bychom chtěli být v uplatňování výše načrtnuté dramaturgické linky důslední, zahajovací a závěrečný koncert byl svěřen historickým reprezentantům obou stran válečného konfliktu – zástupcům mocností poražených i vítězných. Poslední večer jubilejního ročníku zazní Brahmsův *Klavírní koncert č. 1 d moll op. 15* v podání **Paula Lewise** a festival uzavře Dvořákova *Symfonie č. 7 d moll op. 70*.

Světové symfonické orchestry

Vedle filharmoniků z Petrohradu, Liverpoolu a Hamburku, kteří vystoupí vždy na dvou koncertech, se milovníci orchestrálního umění mohou těšit i na koncert **Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia**, který na Pražském jaru vystoupí vůbec poprvé! Díky řadě vynikajících nahrávek kompletních oper se řada posluchačů mylně domnívá, že se jedná v první řadě o orchestr operní. Opak je pravdou. Toto těleso patří k předním symfonickým orchestrům nejen v Itálii, ale i ve světovém měřítku. V současné době dokonce figuruje jako jediný italský zástupce mezi dvaceti nejlepšími orchestry planety (na základě známého výzkumu časopisu Classic FM). Právě letos oslaví své desáté výročí v čele orchestru **Sir Antonio Pappano**, který je zároveň hudebním ředitelem královské opery Covent Garden

v Londýně, kde působí od roku 2002. I pro něj se stane květnové vystoupení pražskojarním debutem. Narodil se rodičům italského původu ve Velké Británii (Esex), avšak v jeho třinácti letech se rodina přestěhovala do USA, kde získal hudební vzdělání. Poprvé na sebe upozornil v Bayreuthu jako asistent dirigenta Daniela Barenboima. Potom stál v čele různých operních domů. Ač Orchestr Národní akademie sv. Cecílie slavil už v minulosti velké úspěchy na předních světových pódiiích, v době éry Sira Antonia Pappana dobyt ještě cennější pozice na prestižních festivalech (je pravidelným hostem festivalů v Salcburku a Lucernu, londýnských Proms ad.) i v oblasti nahrávek (například skvělé nahrávky Čajkovského, v poslední době Rachmaninovových symfonií, dalších operních kompletů pro firmu EMI). V úvodu jejich očekávaného pražského koncertu zazní reprezentační titul Itálie, slavná předehera k Verdiho *Síle osudu*. A zvláště se můžeme těšit na Sibeliovu *Symfonii č. 2*, kterou skladatel započal komponovat právě v Itálii.

Dalším vítaným hostem letošního festivalu je **Budapest Festival Orchestra**. Jeho název vstoupil do povědomí hudební sféry teprve v relativně nedávné době, vždyť byl založen roku 1983. Na našem festivalu se naposledy představil v roce 2008. Šlo o závěrečný koncert, na němž vystoupili oba zakladatelé orchestru – jak **Iván Fischer** coby šéfdirigent, tak i András Schiff, který byl sólistou Dvořákova klavírního koncertu. Tehdy zazněla i další Dvořákova díla. Dlužno říci, že pro Budapešťský festivalový orchestr je Dvořák zvláště inspirujícím skladatelem, o čemž svědčí i úctyhodný počet nahrávek na CD vydavatelství Philips (Slovanské tance, Legendy, symfonie i díla méně známá). Ovšem jeho doménou je v prvé řadě hudba jeho vlasti, zvláště pak tvorba Bély Bartóka, jejíž nahrávky v nastudování Ivána Fischera vzbudily ve světě veliký ohlas. Na jejich letošním vystoupení zazní předehera k Mozartově opeře *Kouzelná flétna* a *První symfonie* Johanna Brahmsa. Toužebně očekáváme dnes už legendární portugalskou klavíristku **Marii João Pires**, kterou Budapešťský festivalový orchestr doprovodí v Mozartově *Klavírním koncertu Es dur KV 271*.

Komorní hudba a recitály

Bohatá koncertní nabídka je připravena také v oblasti komorní hudby. „Víkend české komorní hudby“ na Pražském jaru 2014, „intenzivní lázeň komorní hudby“, jak jej pojmenoval prezident festivalu Jiří Bělohávek, se setkal s vřelým přijetím u festivalových návštěvníků i v ohlasech kritiků. V podobném formátu, tedy v počtu deseti koncertů soustředěných kolem jednoho víkendu v různých atraktivních lokalitách, si budou moci diváci vychutnat koncerty komorní hudby v podání českých a zahraničních ansámbků, jejichž koncertní dramaturgie budou provázány mottem „**Beethoven v dialogu**“.

Velká očekávání vzbuzuje festivalový návrat klavíristy **Murraye Perahiy**, poprvé v historii v sólovém recitálu (30. května), naopak poprvé se na Pražském jaru představí čínská klavíristka **Sa Chen** (19. května), která se v roce 1996 stala nejmladší laureátkou mezinárodní soutěže v Leeds a vavřiny následně posbírala rovněž v soutěžním klání Chopinovy a Van Cliburnovy soutěže.

Hudební mládí na Pražském jaru

Pražské jaro má péči o talenty a mladé hudebníky takřkajíc v genech. Zájem o novou uměleckou generaci vložil do kolébky předního českého festivalu již dirigent Rafael Kubelík. Už v roce 1946, v prvním roce existence festivalu, přišel s návrhem vypsát na další ročník houslovou soutěž o Cenu Jana Kubelíka. Tak začala v roce 1947 dlouhá tradice pražskojarních soutěží, pokaždé zaměřená na jiný nástroj, která do našeho hlavního města přivedla talenty z celého světa.

Již dříve na festivalu dostávali příležitost mladí dirigenti, především vítězové pražskojarní soutěže. Ale teprve loni byl do programu festivalu zařazen pravidelný dirigentský debut jako novinka.

Letos se představí sedmadvacetiletý dirigent **Marek Šedivý** společně s laureátem soutěže Pražského jara 2014, francouzským hobojistou **Johannesem Grossem** a Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu.

S taktovkou v ruce stanul dirigent Marek Šedivý poprvé před orchestrem již za studií na konzervatoři: bylo to na Chopinově festivalu v Mariánských Lázních v roce 2009. O rok později absolvoval Pražskou konzervatoř (u H. Farkače, M. Němcové a M. Košlera) slavnostním uvedením *Novosvětské* v Rudolfinu ke 200. výročí založení školy. Upozornil na sebe na soutěži v Besançonu. Nyní navštěvuje HAMU. Na doporučení Jiřího Bělohávkasistoval jako dirigent při nastudování Wagnerovy opery *Tristan a Isolda* v Canadian Opera Company Toronto. *„Samotné nastudování opery v Torontu byl velký zážitek a lekce naprosté profesionality všech složek operního divadla: od dirigenta Johanna Debuse, přes proslulého režiséra Petera Sellarse, orchestr torontské opery, až po technický personál. Asi nejkrásnější vzpomínku mám na představitele Tristana, kanadského tenoristu Bena Heppnera. Jeho umění bylo pro všechny, kdo jsme se na této produkci podíleli, nedocenitelné,“* vzpomíná Šedivý.

Adam Plachetka uvádí mladé pěvce

Čtyřnásobný debut mladých pěvců na Pražském jaru, který se odehraje v jediný festivalový večer, je obohacím letošního ročníku festivalu. S nápadem přišel talentovaný basbarytonista **Adam Plachetka**, člen Umělecké rady Pražského jara, který nad koncertem převzal uměleckou záštitu a také se čtveřicí talentovaných pěvců sám vystoupí.

Na debutový večer ve Dvořákově síni Rudolfinas se SOČR a dirigentem Tomášem Braunerem vybral Plachetka čtyři mladé sólisty: sopranistku **Michaelu Kuštekovou**, mezzosopranistku **Simonu Mrázovou**, tenoristu **Petra Nekorance** a barytonistu **Romana Hozu**.

„Když jsem se před dvěma lety začal trochu věnovat práci s mladými pěvci, uvědomil jsem si, že i těm perspektivním často chybí příležitost dostat se do povědomí divadel a pořadatelů koncertů. Můj původní nápad byl věnovat jedno z pražskojarních matiné několika začínajícím zpěvákům po škole, aby měli šanci se ukázat u příležitosti, která je dobře vnímaná médií a promotéry. Koncertem jsem chtěl provést jen jako moderátor,“ uvedl k tomu Adam Plachetka. *„Následně se celý projekt začal rozrůstat a moje role se změnila na*

spoluúčinkování. Asi to byl krok správným směrem, neboť ve zpěvu jsem rozhodně jistější, než v konferování,“ uvažuje basbarytonista s úsměvem.

Sám se podílel také na dramaturgii večera a výběru skladeb. „*Chtěl jsem ucelený program, který bude dávat smysl, bude efektní a zároveň vhodný pro mladé hlasy. Proto zazní v první půlce árie, duety a ansámby z díla Wolfganga Amadea Mozarta a ve druhé pak italské bel canto, tedy Cimarosa, Bellini, Donizetti a Rossini,*“ uvedl pěvec. A co by Adam Plachetka mladým pěvcům vzkázal? „*Doporučil bych jim, aby se řídili především vlastní hlavou a oboru se věnovali naplno. Ještě o kus důležitější pak je neusnout na vavřínech, když se daří. Zpěvák nikdy není tak dobrý, jak mu okolí říká nebo jak si sám myslí. Vždycky to jde líp...*“

Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro 2015

Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro vstupuje do připravovaného ročníku s inovacemi, neboť výrazné obměny doznalo personální složení Stálé soutěžní komise. Po dvaceti letech ji opustil její předseda Jiří Hlaváč a spolu s ním další dlouholetí členové Zuzana Růžičková, Václav Riedlbauch a Ivan Klánský. Novým předsedou byl jmenován Michal Kaňka, který jako předseda violoncellové soutěže v roce 2012 ukázal výborné organizační i umělecké schopnosti a byl proto po skončení soutěže jmenován členem stálé komise a od září 2014 pak jejím předsedou. Dalšími novými členy jsou Jiří Gemrot, Martin Kasík a Vlastimil Mareš. Spojovacím článkem „staré“ a „nové“ komise zůstává Stanislava Střelcová. Na svém prvním zasedání se komise shodla na pokračování dlouholeté tradice pražskojarní soutěže jakožto zakládajícího člena Světové federace mezinárodních hudebních soutěží v Ženevě a na vyprofilování oborového zastoupení s důrazem na pravidelné opakování jednotlivých oborů.

67. soutěž Pražského jara 2015 pokračuje dalšími dvěma dechovými obory – flétnou a klarinetem. Poslední možnost přihlášení je 1. 12. 2014, a ačkoliv počty soutěžících zatím nejsou známy, očekáváme, že v obou oborech bude počet přihlášených významně překračovat hranici jednoho sta soutěžících. Zcela zřejmý je stoupající zájem především mezi kandidáty z Dálného východu.

Ve druhém kole bude, jako již tradičně, povinná skladba napsaná na objednávku Pražského jara: pro flétnu *Transflautato* od Sylvie Bodorové a pro klarinetisty *ClarinoPré* od Aleše Pavlorka. V obou případech se jedná o skladby s klavírem.

Složení porot pro oba obory je následující:

Flétna
Předseda
András Adorján – Dánsko

Philippe Bernold – Francie

Barbara Gisler-Haase – Rakousko
Renate Greiss-Armin – Německo
Roman Novotný – Česká republika
Jiří Válek – Česká republika
Carol Wincenc – USA

Klarinet
Předseda
Jiří Hlaváč – Česká republika

Philippe Berrod – Francie

Hans Christian Bræin – Norsko
Shirley Brill – Izrael
Slavko Goričar – Slovinsko
Vlastimil Mareš – Česká republika
Gerald Pachinger – Rakousko

Oproti původně zveřejněným materiálům došlo ke změně ve složení flétnové poroty. Svou účast musel bohužel odřeknout Michael-Martin Kofler, kterého zastoupí laureátka Pražského jara z roku 1974 Barbara Gisler-Haase.

Prodej vstupenek

Prodej vstupenek na koncerty 70. ročníku Pražského jara bude zahájen v pátek 12. prosince 2014 v 10:00 hodin jak online prostřednictvím webových stránek festivalu www.festival.cz, tak v celé prodejní síti Pražského jara. Seznam čítající na 90 prodejních míst po celé České republice je uveden na festivalovém webu v sekci „Vše o vstupenkách“.

V předvánočním čase bychom Vaši pozornosti doporučili možnost zakoupit dárkovou poukázku, která je nabízena v nominálních hodnotách 1000, 2000 a 3000 Kč.

Premium vstupenka

V minulých dvou ročnících jsme divákům se zájmem o nadstandardní servis nabídli možnost zakoupit vstupenky v kategorii Premium. Tuto službu využívá stále více zájemců, proto i v jubilejním ročníku jsme vybrali čtyři koncerty, u kterých budou nabízeny také vstupenky s přívlastkem Premium. Diváci se vstupenkou získávají nejen sedadlo 1. kategorie, ale i speciální servis: pozvánku na welcome drink před koncertem a na malé občerstvení o přestávce koncertu, program koncertu a katalog festivalu zdarma, přednostní odbavení kontroly vstupenek bez čekání, šatnu vyhrazenou pouze pro držitele Premium vstupenky a asistenci ze strany Pražského jara během celého koncertu. Dle možností je zprostředkováno osobní setkání s umělci po koncertě. Počet Premium vstupenek je omezen a v průběhu 70. ročníku festivalu je možné takto navštívit tyto čtyři koncerty:

15/5 Petrohradská filharmonie

18/5 Dagmar Pecková & Štefan Margita

28/5 Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia

29/5 Budapest Festival Orchestra

Struktura partnerských vztahů v roce 2015

Generálním partnerem festivalu je již od roku 2001 **Česká spořitelna, a.s.**

Již dvě desítky let je na pozici oficiálního partnera festivalu akciová společnost **RWE Česká republika**.

Mimořádně důležitá je pro Pražské jaro spolupráce s **Ministerstvem kultury ČR**, zakladatelem obecně prospěšné společnosti Pražské jaro. Tradičním podporovatelem festivalu je také **hlavní město Praha**. Záštitu nad jubilejním ročníkem festivalu převzal prezident České republiky Miloš Zeman.

Česká televize je hlavním mediálním partnerem festivalu. Spoléháme též na **Český rozhlas**, partnera festivalu od samého založení v roce 1946.

Novým mediálním partnerem v roce 2015 se stane společnost **Economia, a.s.**, vydavatel **Hospodářských novin**.

Našimi stálými společníky na pozici partnerů koncertů zůstávají odborná stavební společnost **Subterra a.s.** a akciová společnost Severočeské vodovody a kanalizace. Stejně tak budeme pokračovat v partnerství s dovozcem automobilů **Mercedes-Benz Česká republika, s.r.o.** jako poskytovatelem oficiálních automobilů a hotelem **InterContinental Prague** na pozici oficiálního hotelu.

Odkazy na všechny partnerské subjekty i s možností propojení na jejich internetové stránky naleznete na webových stránkách Pražského jara www.festival.cz v sekci „Partneři“.

Pražské jaro děkuje všem svým partnerům za spolupráci a podporu s přesvědčením, že tato spolupráce je přínosem pro obě strany a nezastupitelnou službou veřejnosti.

Partnerským vztahům festivalu se budeme podrobně věnovat na naší jarní tiskové konferenci v březnu 2015.

Sekretariát Pražského jara

Pavel Trojan Jr.

Hellichova 18

118 00 Praha 1

tel. 257 311 923

email: trojan@festival.cz

Propagační fotografie umělců vystupujících na Pražském jaru 2015 naleznete v tiskové kvalitě zde:

<https://www.flickr.com/photos/prague-spring/sets/72157648779445309/>